

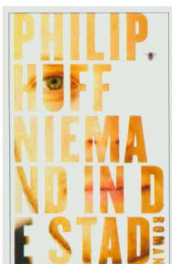
Een kille wereld

De machinaties van corporale studentenverenigingen zijn voor buitenstaanders gehuld in mysterie, want voor hen ontoegankelijk. Dat fascineert: wat gebeurt er allemaal op zo'n sociëteit, waar halen die leden hun bravoure vandaan, hoe erg is nou zo'n ontgroening? En zou je erbij willen horen? Al eerder verschenen er romans van oud-leden als *De ontgroening* (1981, Utrechtse studentenleven) van Boudewijn van Houten en *Mores* (2001, Leidse studentenleven) van Onno te Rijdt. Nu is er *Niemand in de stad* van Philip Huff, over personage Philip Hofman en het Amsterdamse studentencorps.

Huff gooide hoge ogen met zijn debuut *Dagen van gras*, over de *werdegang* van een jongen die het leven wil ontdekken. Ook *Niemand in de stad* gaat over vriendschap en volwassen worden, maar het Amsterdamse corps blijkt een harde leerschool. Student Philip Hofman neemt zijn intrek in het Weeshuis, een typisch, aanzienlijk jongensstudentenhuis aan de Prinsengracht waar de bewoners voldoen aan het beeld van brallerige snoevers. Hofman is wat atypisch: een boekennerd met een vast vriendinnetje, nog van de middelbare school. Zijn wereld wankelt als hij Karen ontmoet, vreemdgaat, en ook zijn vrienden anders in elkaar blijken te zitten dan hij dacht. Huff beschrijft een kille wereld die bestaat bij de gratie van status en populariteit, het verzwijgen van wat er echt toe doet en opportunisme. Diepere vriendschappen ontstaan alleen tussen studenten die een gemis aan een stabiele thuisomgeving delen: jongens met gescheiden ouders en afwezige vaders. Nieuw is het allemaal niet. Voor

oud-leden is *Niemand in de stad* vast een feest van herkenning, hoewel niet alle relationele ontwikkelingen even waarschijnlijk zijn. Wel maakt de simpele laatste zin diepe indruk. 'Ik ga haar zeggen wat ik haar wil vertellen, denk ik dan.' Misschien is er nog hoop.

Eva Gerrits

Niemand in de stad (350 p.)
Philip Huff
De Bezige Bij,
€19,90